

UIT DE KUNST

SOFIE DECLEIR in „... DAT DAT...“: geschipper tussen dromen en daden.

MET EEN ZAK POTAARDE

De geest van Louis Paul Boon bij Theater Antigone.

Het prozawerk van *Louis Paul Boon* scoort dit seizoen meer dan behoorlijk in het Vlaamse theater. Van een collectieve (her)ontdekking van zijn oeuvre gewagen, is misschien wat voorbarig. Maar na „*De Kapellekensbaan*“ van *De Korre* (Brugge) en „*Eros en de eenzame man*“ van *Tom Van Dyck* bij *KNS* (Antwerpen), is er nu een productie van Theater Antigone (Kortrijk). In tegenstelling tot zijn twee voorgangers, maakt „Ge moet niet persé ananas gegeten hebben om te weten DAT DAT ongelooflijk lekker is“ geen gebruik van bestaande teksten van Boon, maar laat het zich veeleer

inspireren door de geest van diens werk. Zowel de intrige als de personages van de korte roman „*Menuet*“ en het minder bekende, absurdistische paraproza van de literaire clown die Boon ook was, drukten hun stempel op het theaterscript van *Bart Van Nuffelen*.

Toch is „... DAT DAT...“ veel meer dan een doorde-weeks *well made play* geworden. Integendeel, het valt nog het best te omschrijven als een speels amalgaam van volks variëte, poëtische en minder poëtische monologen en een verbrokkeld misdaadverhaal (opgehangen aan de verdwijning van de „vrieskelderman“ uit „*Menuet*“). Dat dit explosieve mengsel uiteindelijk ook werkt, dankt de productie in de eerste plaats aan de harmonieuze versmelting van de ruimtelijke context (althans in Antwerpen), de verbeeldingsrijke regie en de voortreffelijke acteursprestaties. Een industriële werkplaats in

de schaduw van een hoge spoorwegberm in Borgerhout was het geknipte „decor“ voor dit locatieproject. Terwijl de schaduwen van de voorbijdenderende treinen langs de hoge ateliervensters gleden, leek een uit kratten, deuren, rolluiken en andere rommel opgebouwde toren tot leven te komen. De kleine microkosmos van de „elfde wijk“. Van daaruit bestormen de acteurs letterlijk en figuurlijk het publiek of maken met behulp van een zak potaarde een instantuintje (een knappe regievondst trouwens). Tegenover die wriemelende mierenhoop van „normale“ mensen zit links de stille, dromerige „vrieskelderman“. Een mooie illustratie van Boontjes geschipper tussen dromen en daden. ■

Paul Verduyck

Van 22/4 tot 6/5 in Kortrijk (056/22.10.01) en 20-23/5 in Gent (09/267.28.28), telkens op locatie.